

รัฐธรรมนูญ (constitution) เป็นกติกาสูงสุดของประเทศที่กำหนดรูปแบบ
 หลักการ วิธีดำเนินการทางการเมืองการปกครองของผู้ปกครองประเทศ ซึ่งปัจจุบัน
 ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น 18 ฉบับ จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีการบัญญัติหลักการใหม่ ที่ไม่เคยปรากฏใน
 รัฐธรรมนูญฉบับอื่นมาก่อน และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไทยครั้งสำคัญ จึง
 เป็นประเด็นสำคัญ (critical issues) ที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับ
 “หลักการใหม่ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับการเปลี่ยนแปลงทาง
 การเมืองภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550”
 โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาหลักการใหม่ และสาระสำคัญที่ปรากฏ
 ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลง
 ทางเมืองที่สำคัญภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พุทธศักราช 2550 ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผลการ
 ศึกษาวิจัย พบว่า ปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นจากผลของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มี 3 มาตราสำคัญ คือ เรื่องการยุบพรรค
 การเมือง (มาตรา 237), เรื่องการควบคุมการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีโดยรัฐสภา
 (มาตรา 190) และเรื่องการป้องกันนักการเมืองมีผลประโยชน์ทับซ้อน (มาตรา 269)
 นับเป็นมิติใหม่ของการเมืองไทย ที่ได้เริ่มเข้าสู่ระบบการเมืองไทยจาก “ระบบการเมือง
 แบบประชาธิปไตยโดยนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง” (representative democracy)
 มาเป็น “ระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยของ
 องค์กระอิตระตามรัฐธรรมนูญ และประชาชน” (monitoring democracy)

The constitution of a country is the supreme rule for the national governance, and Thailand has had 18 constitutions thereon. The provisions in the B.E. 2550 Constitution, however, have some unprecedent in character. The new principles which never appeared in any previous constitution have generated major changes in Thai politics. Accordingly, they have become critical issues with regard to the constitution. This thesis is aimed to examine the new principles in the Thai Constitution, and political changes after the promulgation of the B.E. 2550 Constitution of the Kingdom of Thailand with two objectives (1) to find out the new principles and their elements; and (2) to investigate major political changes after the constitutional promulgation.

The thesis is based on qualitative research. The findings are that there were phenomenal political occurrences due to three crucial sections in the B.E. 2550 Constitution. Those are firstly the dissolution of a political party (section 237); secondly, the control of the cabinet by the parliament (section 190); and lastly, the prevention of politicians with conflict of interests (section 269). These elements appear to be new dimensions in Thai politics. It can also be seen as the transition of the Thai political system from democracy through elected politicians or "Representative Democracy" to democracy through monitoring by the constitutional independent organizations and people or "Monitoring Democracy"